

Zhoubný odkaz „Vítězného února“

Konzervativní strana shledává „Vítězný únor“ jako událost, již negativně pociťujeme i dnes, tedy po uplynutí 76 let. Doba po r. 1989 přinesla mnoho dobrého. Svoboda, kterou jsme z větší části obdrželi bez vlastního přičinění, pochopitelně přinesla své plody; v první řadě v podobě osobních svobod – svobody víry a vyznání, svědomí, slova a shromažďování, soukromého podnikání,... Ty byly základem obnovení politické plurality, vzkříšení občanské společnosti, možnosti cestovat. Nejvýraznějšími politickými úspěchy bylo přijetí Ústavy České republiky a vstup ČR do NATO a EU, které (přes nespornou kontroverznost řady agend, jež EU prosazuje...) symbolizují návrat našeho společenství domů, na Západ.

Pro podobnou cestu, kterou jsme si vybrali my v r. 1989, se rozhodla Ukrajina. Nejpozději v r. 2014 se ukázalo, že Kreml nehodlá respektovat autonomní zahraniční politiku svého souseda. Vojenská intervence Ruské federace (dále jen Rusko) na Ukrajině nezačala v únoru 2022 – od toho okamžiku Moskva svoji agresi „pouze“ podstatně rozšířila. Je nezbytné i užitečné vracet se stále k tomu zásadnímu: Ukrajina se vzdala po rozpadu SSSR jaderného arzenálu ve prospěch Ruska výměnou za garanci územní celistvosti v hranicích, které byly v r. 1994 platné a všemi zainteresovanými stranami uznané. To bylo stvrzeno Budapeštským memorandem.

Duch komunistických tradic „Vítězného února“ promlouvá ústy těch politicky aktivních občanů ČR, kteří zneužívají přirozenou lidskou touhu po míru („Světů mír!“), odmítají rozlišovat mezi obětí, která vede spravedlivou válku, a agresorem, „vciťují se“ do strůjců invaze v Kremlu, na základě (pověštinou geopolitických) úvah sugerují, že je nutné pochopit důvody, pro které Rusko údajně nemůže tolerovat na Moskvě nezávislou politiku Kyjeva. Nevidí, nechtějí vidět, nebo jim přímo konvenuje, že pokud by se vyhovělo jejich volání po zastavení (zejména vojenské) západní podpory ukrajinským obráncům, povede to nevyhnutelně k porážce Ukrajiny, přičemž řada údajných důvodů, proč by měl Západ Ukrajinu ponechat jejímu osudu, by se dala následně s patřičnými úpravami aplikovat na Finsko, Pobaltí, Polsko, ČR...

Podobný vzorec, jen v jiných kulisách, tedy zejména snahu o zamlžení toho, kdo je agresor a kdo je oběť, vidíme dnes, čtyři a půl měsíce po bezohledném vraždění bezbranných izraelských civilistů teroristickým hnutím Hamás. Stejně jako Ukrajina má také Stát Izrael plné právo se před agresí bránit, přičemž v tomto případě zkušenost učí, že budoucí mír je nemyslitelný bez zničení teroristů.

Konzervativní strana uctí letos památku obětí komunistické diktatury v neděli 25. února v 16:00 hod., položením věnce u pomníku tří odbojů na ulici Rooseveltově v Brně. Zveme každého, aby se k nám připojil.

Za Konzervativní stranu
Jan Kubalčík
předseda
23. února 2024

